

Laat de kinderen bij me komen, houdt ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.

Gemeente van onze Here Jezus Christus, vroeger zongen we op de zondagsschool, eens brachten de moeders de kinderen bij Jezus. Heel aandoenlijk! Kent u dat liedje ook? Maar het staat er niet in de bijbel. Er staat gewoon 'ze'. Dat kunnen dus ook vaders geweest zijn. Heel algemeen staat het er. De mensen vertaalt daarom de nieuwe bijbel vertaling. De mensen die probeerden kinderen bij Jezus te brengen.

Er staat niet eens 'hun' kinderen. Het kunnen evenzo goed kinderen geweest zijn, die gewoon in de menigte stonden en door de volwassen omstanders moeilijk bij Jezus konden komen. Het zouden dus ook omstanders geweest kunnen zijn die deze kinderen een handje geholpen hebben om dichterbij Jezus te komen. Kun je er niet bij komen? Kom maar, dan zal ik je wel helpen. De mensen trachtten kinderen bij Jezus te brengen om ze door Hem te laten aanraken. Aanraken, is het dan niet zegenen? Even kijken in het Grieks wat er staat. Hé er staat: haptomai, dat is vreemd! Daar komt ons woord haptonoom vandaan! Iets wat die voetballers gebruiken, weet je wel!

Er wordt niet eens het woord 'zegenen' gebruikt! Maar een algemeen woord dat duidt op een soort genezend aanraken. Men dacht misschien wel dat door de aanraking van deze wonderdoener, door de handoplegging van deze 'haptonoom' dat hun kinderen wel beter zouden worden van ziekten of gebreken. Als je goed naar de oorspronkelijke tekst kijkt moet er wel een soort magische gedachte achter gezeten hebben. Want van deze mens Jezus ging kracht uit.

En misschien dat een deel van de weerstand van de leerlingen, om de mensen met die kinderen tegen te houden, daar wel uit verklaard kan worden. Dat ze deze mensen berispten van: zo is Jezus niet! Jezus is niet de zoveelste wonderdoener, die met magische krachten dingen doet, die energie in zijn vingertoppen heeft. Hij is niet een soort Jomanda!

Als je de tekst in het Grieks goed leest dan kan er wel degelijk een dergelijke zorg achter gezeten hebben bij die leerlingen, dat de mensen Jezus niet helemaal goed begrepen of zijn persoon en werk verkeerd begrepen. Wat moet Jezus dan met kinderen, het gaat toch om geestelijke zaken. Het gaat toch om zijn onderwijs en niet om magische hocus pocus!

Wij zeggen nu gemakkelijk achteraf, wat een misselijke streek van die leerlingen om die mensen met kinderen tegen te houden! Maar als we het even in het licht zien van de bijgelovigheid van mensen, die niet altijd voor de boodschap van Jezus kwamen, maar verlangend waren naar een Jezus waar iets te halen was op het gebied van genezing of speciale kracht, dan wordt de berisping van die leerlingen van Jezus aan die mensen een ander verhaal.

Maar dan is het des te opvallender dat Jezus zijn leerlingen niet bijvalt en groot gelijk geeft dat ze de mensen berispen. Dat Jezus feitelijk zegt laat ze maar komen! Houdt ze niet tegen! Ook al kloppen hun beelden niet en hun verwachtingen niet, Ik ben blij dat ze er zijn. Opvallend is dan dat Jezus zich bijzonder over de houding van die leerlingen opwond. Je kunt wel recht in de leer willen zijn, maar als je niet wordt zoals zij kun je het Koninkrijk van god niet binnengaan.

Houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Zeg dat niet iets over hoe wij als kerkmensen moeten aankijken tegen mensen die het allemaal niet zo goed weten hoe het met het geloof en met Jezus zit, maar die wel komen. Komen met een bepaalde ontvankelijkheid. Kinderen nog in het geloof, die alles nog moeten leren. Het hele abc van het Koninkrijk van God. Houdt ze niet tegen. Ik betrek de kinderen dus ook op de 'onwetenden' in het geloof. Mensen die er wel van gehoord hebben, maar het fijne er niet van weten. Ze zijn bij Jezus welkom! Mensen met een ontvankelijkheid als een kind. Want daar gaat het om in dit verhaal. We kunnen het natuurlijk ook even bij de kinderen houden. Want hoe vaak staan ook wij kinderen niet in de weg om bij Jezus te komen.

Ook als we samenkomen als gemeente stoppen we kinderen het liefste weg in een kinderoppas of kindernevendienst. Want de kerkdienst is toch iets voor volwassen mensen? En soms als kinderen iets te veel doen in een dienst dan blijven mensen weg. Dat is geen dienst voor mij. Maar ook door onze levenshouding kunnen we kinderen in de weg staan om tot Jezus te komen, als we een verkeerd voorbeeld laten zien, of als we uit gemakzucht ze niet meenemen naar plaatsen waar ze over Jezus kunnen horen, waar ze bij Jezus gebracht kunnen worden. Wij vinden soms dat ze er te klein voor zijn.

En wie weet hoe vaak wij onze kinderen niet op andere manieren in de weg hebben gestaan om tot Jezus te komen, zonder dat we ons er misschien bewust van waren. We kunnen ze zelfs in de weg hebben gestaan om tot Jezus te komen als ze mee moesten naar de kerk! Als de drang en de dwang zo groot was dat ze een hekel kregen aan de kerk en aan Jezus! Op die momenten dat we zelf geen levend geloof aan de dag legden! Geen liefde toonden voor onze kinderen, geen goed voorbeeld waren! Er zijn duizend manieren waarop we kinderen in de weg kunnen staan tot Jezus te komen.

Toen Jezus dat zag, van zijn leerlingen, wond Hij zich erover op en zei tegen hen; laat de kinderen bij Mij komen, houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het Koninkrijk van God, zal er zeker niet binnen gaan.

Jezus was furieus, Hij nam het ze zeer kwalijk staat in de vorige vertaling. Laat ze bij me komen, houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Hoor je wat Jezus zegt?

Het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals deze kinderen. Wat zegt dat over hoe wij volwassenen dienen te zijn, willen we deel krijgen aan het Koninkrijk van God? Is dat niet dat je wordt als een kind? Nee, Jezus zegt niet dat we kinderachtig moeten zijn. Dat je je als een klein kind moet gaan gedragen. Dan begrijpen we Jezus verkeerd. Het gaat erom dat we de ontvankelijkheid van een kind hebben, want onze ratio, ons verstand, staat geloven en vertrouwen dikwijls in de weg.

Die mensen die bij Jezus kwamen met de kinderen, hadden misschien een heel verkeerd beeld van Jezus, een verwrongen beeld van het geloof, waren misschien onwetend, baby's in het geloof. Maar ze hadden met de kinderen een belangrijke eigenschap. Ze waren ontvankelijk voor wat Jezus deed. Ze wisten: Hij heeft iets wat belangrijk is, voor ons en onze kinderen. Er moet iets positiefs vanuit gaan als Hij onze kinderen aanraakt.

Als volwassenen gelovigen willen we graag alles kunnen beredeneren, alles kunnen bewijzen. En wat we niet kunnen meten of wegen of met ons verstand kunnen bewijzen dat bestaat niet. Hoe vaak zit ons intellect ons niet in de weg als het gaat om geloven in God. Toen we kind waren, ja toe was alles nog eenvoudig, je nam gewoon aan wat anderen je vertelden. Maar nu we volwassen geworden zijn is het allemaal veel moeilijker. Je bent gaan nadenken over dingen en er gebeurt zoveel onbegrijpelijk in deze wereld. Geloven is als je volwassen bent vaak een stuk moeilijker dan als kind.

Maar Jezus zegt daarom dat we moeten worden als de kinderen om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan. Wil dat zeggen dat je je verstand opzij zet en je blik op oneindig? Nee, we hebben ons verstand van de Here God gekregen. We mogen nadenken over dingen. Maar waar het Jezus om te doen is, is dat we weer iets van die ontvankelijkheid terug krijgen die we als kind hadden. Iets van die onbevangenheid, die niet gelijk overal een vraag achter zet, maar in kinderlijk geloof dingen aanneemt. Het gaat erom te worden als een kind. Om de moed op te vatten al je vragen een keer opzij te zetten en jezelf helemaal toe te vertrouwen aan je hemelse Vader.

Toe te vertrouwen aan Hem die jou gemaakt heeft, de Schepper van hemel en aarde. Toe te vertrouwen aan de liefde van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In kinderlijke onbevangenheid en vertrouwen, in overgave en liefde, omdat je weet en gehoord hebt dat Hij ons eerst heeft liefgehad, allang voordat wij geboren waren. Je moet er open voor staan als een kind om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan. Hoe kan dat? Kunnen wij dat uit onszelf?

Van nature zijn we door de zonde allemaal van God vervreemd geraakt. Het is geen populaire boodschap, maar u jij en ik, we zijn allemaal zondaren. We zijn allemaal aangetast, niemand is volmaakt. Door de zonde zijn we a.h.w. van God afgesneden geraakt. Zien we God niet meer, denken we soms zelfs dat hij niet bestaat of dat Hij dood is. Maar God roept en nodigt nog steeds mensen uit om bij Hem te komen. En Jezus zegt; kom maar bij Mij, jullie allemaal die moe en belast zijn en Ik zal je rust geven, rust voor je ziel, rust in je body, vrede in je hart, vergeving van zonden. Want je hart blijft onrustig, totdat het eindelijk rust vindt in God.

Je kunt het niet uit jezelf. God helpt je door je te roepen, kom maar bij mij, dan zal ik je aanraken, dan zal ik je zegenen, dan zal ik je genezen en helpen. Maar dan moet je wel worden als een kind om mijn Koninkrijk van liefde binnen te kunnen gaan. Je moet me dan wel toelaten in je leven en je wel voor mijn aanwijzingen en liefde openstellen.

Wij kunnen de deur stevig op slot houden. God respecteert die menselijke keuze om niet voor Hem te kiezen. Hij respecteert onze vrijheid en dwingt niemand het aanbod van eeuwig leven te aanvaarden. Het gratis geschenk van zijn liefde, dat hem alles heeft gekost, zijn eigen liefste Zoon, Jezus Christus. Gek he, dat de wereld zo slordig met die liefde-geschenk omgaat!

Weet je, God de Vader en God de Zoon, snakken ernaar u, jou en mij als zijn kind in de armen te nemen en je te zegenen. Johannes zegt in een van zijn brieven: kijk toch welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen van God genoemd worden, kijk toch! En weet u wat het mooist is, Johannes daarna uit: en wij zijn het ook! We worden niet alleen zo genoemd, je bent het ook! Vandaag hebben we het teken van die liefde van God gezien in de doop. In de doop heeft God van harte ja gezegd tegen jullie kind, tegen Sjoerd. Hij heeft Sjoerd in zijn armen genomen en hem gezegend. In het teken van de doop heeft Hij tegen Sjoerd gezegd: Ik ga met jou mee, Ik zal je niet in de steek laten of noch verlaten. Ik zal bij je zijn al de dagen van je leven.

Gods beloften zijn over Sjoerd uitgesproken. Sjoerd mag zich opgenomen weten in Gods verbond van trouw en liefde, in de christelijke gemeente. We begonnen met het mogelijke bijgeloof van de mensen die de kinderen bij Jezus brachten. Zo zijn er in het verleden nogal eens mensen geweest die hun kind uit bijgeloof lieten dopen en er daarna nooit meer iets mee deden. Dat zou jammer zijn. We dopen niet uit gewoonte of bijgeloof. Maar in het gesprek dat we met jullie hadden lieten jullie iets anders blijken. Jullie willen wel degelijk dat Sjoerd ook meer van God en Jezus te weten komt. Dat hij een christelijke opvoeding krijgt. Jezus zei: laat de kinderen tot mij komen, verhindert ze niet want voor zodanige is het Koninkrijk van God.

Wees dan ook zelf kind in het geloof, ontvankelijk voor wat God je geven wil in zijn kerk, in zijn gemeente, samen met je kind. Er is vandaag een nieuw begin gemaakt. God neemt jullie in zijn armen en wil jullie zegenen, samen met Sjoerd. Zegenen dat is goed van iets of iemand spreken. In de zegen ligt kracht. Kracht van Gods liefde. Ron en Nathalie, wat kun je je beter wensen voor je kind, dan de liefde van Gods trouw over zijn leven. Het is aan jullie hoe je daar als ouders mee om gaat, met dat grote geheim van Gods liefde, waarvan we vandaag iets in de doop hebben mogen zien.

Je mag weten dat Gods beloften die eens in jullie doop en de doop van Sjoerd zijn uitgesproken zijn, altijd geldig blijven. God laat niet los wat zijn hand ooit in jullie leven begon en in het leven van Sjoerd vandaag gemarkeerd heeft en zal gaan doen. Zo mogen jullie Ron en Nathalie tot een zegen zijn voor jullie kind. Dat God de belofte die jullie hier publiekelijk gedaan hebben met zijn zegen mag bekrachtigen dat is onze wens en gebed! Zodat jullie die belofte ook echt gestand kunnen doen. Want de poorten van Gods Rijk staan open voor alle kinderen groot en klein. Wie aan een kind gelijk is, mag bij Hem binnen lopen. Kijk toch wat een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen van God genoemd worden en wij zijn het nog ook! Breng Sjoerd die dingen maar bij, beleef met hem samen de vreugde van het geloof!

Amen.